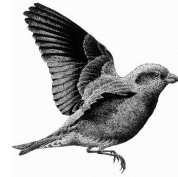

Vogel wacht Utrecht 55

UIT DE OUDE DOOS

In de oude doos zitten verenigingsbladen van de Vogelwacht Utrecht: Mededelingen van 1960 t/m 1970 en De Braakbal van 1971 t/m 1976. Ik zal ik daaruit teksten kiezen die mij opvielen.

Jan van Nes

De Braakbal november 1972 - 10 JAAR CONTROLE WEIDEVOGELS STERKENBURG

In het voorjaar van 1962 werd op i n i t i a t i e f van de Vogel wacht Utrecht voor de eerste maal het aantal broedende wei devogels i n een deel van het Landgoed Sterkenburg onder Dri ebergen g e t e l d. D i t i n i t i a t i e f groeide u i t tot een verheugende t r a d i t i e.

In 1971 werden de volgende wei devogels waargenomen; k i e v i t, grutto, tureluur, watersnip, scholekster en wilde eend. De k i e v i t en de grutto zijn op Sterkenburg het t a l r y k s t.

Wanneer we het resul taat van de laatste 10 jaar i n o g e n s c h o u w nemen, b l i j k t dat wat de k i e v i t betreft i n 1963 de top werd bereikt met 55 nesten. Daarna trad een f l i n k e d a l i n g i n, doch de jaren daarop g i n g het weer i n s t i j g e n d e l i j n tot boven de 50 i n 1966 en 1967. Na deze jaren loopt de stand weer terug tot 42 nesten i n 1970. Het b u i t e n g e w o n e jaar 1971 b l i j k t met slechts 29 nesten zeer ongunst i g t e z i j n geweest.

Van de grutto konden i n de eerste jaren van de control e s l e c h t s 4 nesten per jaar worden genoteerd. In 1971 maar l i e f s t het dubbel e aantal, n l 9 nesten.

Tureluurs en watersnippen b l i j v e n door de jaren heen op o n g e v e e r hetzelfde p e i l.

Het i s u i t e r a a r d niet mogelijk vast te stel len of en i n w e l k e mate dit controlewerk de vogelstand ten goede i s gekomen. W i n s t p u n t e n u i t d i t w e r k

1 De Landgebruikers hebben veel meer aandacht gekregen voor de vogels en b l i j k e n zonder u i t z o n d e r i n g meer en meer berei d t e z i j n mee te werken.

2 Door het markeren van de broednesten werd bereikt dat er prakti sch geen eieren verloren gaan door gebruik van Landbouwwerktuigen.

De Braakbal november 1972 - GEREDDE KIEKENDIEF

Zondag 6 augustus ontdekte ik op speurtocht door de Flevo-polder, i n een greppel aan de Torenavalkweg, een w i j f j e brui ne k i e k e n d i e f, dat niet meer weg kon v l i e g e n. Door h u l p i n t e roepen van enkele vogelaars op de Knardijk l u k t e het de vogel te vangen. U i t e r l y k w a r e n e r g e e n verwondingen, w e l l e e k de vogel e r g v e r z w a k t. De (F r i e s e) vogelaars w i l d e n haar meenemen om te z i e n of ze haar weer gezond konden k r i j g e n.

Vogel wacht Utrecht 55

Begin november ontving ik de volgende brief:

...
Zoals werd afgesproken, zou ik U laten weten, hoe het met de brui ne ki ekendi ef is afgelopen, die wij op 6 augustus j.1. in de Fl evopol der hebben aangetroffen en die ik ter verzorging mee naar huis heb genomen.

Na een voorspoedige reis naar Marum heb ik de plaatselijke volliërevereniging bereid gevonden, mij een grote volière af te staan, waarin de vogel werd losgelaten. Onderweg hadden wij nog wat verkeersslachtoffers (meeuwen, een hermelijn en een zanglijster) gevonden, die de ki ekendi ef gretig verorberde? De vogel was kennelijk uitgehongerd. Het voedsel probleem werd verder opgelost, doordat ik van pluimveehouders wrak pluimvee kreeg. Na enige tijd knapte de vogel merkbaar op.

Door zijn grote schuwheid vloog hij echter bij het minste gerucht tegen het gaas van de volière, waarbij zijn vleugels werden beschadigd; er ontstonden grote open wonden. Van een bevrienderelatie kreeg ik een schoen van een valk in bruikleen, alsmede een langveter. De vogel werd van dit schoei sel voorzien en via de langveter aan een zware balk bevestigd. Overdag had ik de vogel in de open lucht en des nachts in de volière, nadat de langveter zodanig was afgesteld, dat het gaas onbereikbaar was. De wonden, die ik had gereinigd en met Dermatol had behandeld, herstelden zich spoedig.

Toen de ki ekendi ef na circa 2 maanden de balk, waaraan hij was bevestigd, wist te verplaatsen, achtte ik het moment aangebroken om de vogel los te laten. Op zondag 8 oktober is de vogel gereinigd en in vri jheid gesteld bij het Sneekermeer. Ik heb goede hoop, dat hij zich in de natuur zal weten te handhaven.

De Braakbal april 1975 - OORLOG OM HET KIEVITSEI ... LEVE DE VOGELBESCHERMING

Op 3 januari j.1. is het besluit van kracht geworden dat in heel Nederland de raaptijd van kievitseieren met ingang van 6 april is gesloten. Met het bekend worden hiervan is er, voornamelijk van Friese zijde, een stroom van protest losgebroken. Staatssecretaris Meijer van C.R.M. is met de Natuurbeschermingsraad van mening, dat deze maatregel noodzakelijk is om een verdere achteruitgang van de kievit te voorkomen. De ontwikkelingen in de landbouw en veeteelt, alsmede de ontginning en ontwatering van wei degebieden zijn van zodanige aard dat het voor de kievit steeds moeilijker wordt een broedsel groot te brengen. Bovendien dreigt het zoeken van de eieren ook voor de andere wei devogels een steeds grotere verstoring te veroorzaken. De beperking van de raaptijd moet tevens ge-

Vogel wacht Utrecht 55

zien en worden als een Nederlandse bijdrage in het kader van de harmonisatie van maatregelen tot bescherming van de kievit in de Benelux. Woedende Friese vogelbeschermers hebben inmiddels laten weten na 5 april gewoon te zullen doorgaan met het rapen van de eieren. Pas op 13 april wordt hiërmede gestopt.

Kievit - Jan van der Greef

omgevormd zijn tot vogelbeschermers moet men hen maar hun gang laten gaan, zo vindt hij. Bovendien zou het rapen bij nauwsluitend gebeuren door deskundigen, omdat anderen toch de eieren niet kunnen vinden. Wie nu gelukkig heeft, de Friezen, Vogelbescherming of de Staatssecretaris zal nog moeten blijken. In ieder geval staat de groeiende natuurbeschermingsgedachte hierop zijn minst op de tocht.

Friese controleurs Vogelwet hebben gedreigd en bloc hun aanstellingspapieren te zullen terugsturen als de maatregel niet ongedaan gemaakt wordt. De Ned. Vereniging tot Bescherming van Vogels heeft de zaak niet duidelijker gemaakt met de verklaring van haar voorzitter de heer van der Ven. Deze deelde mede, dat het rapen niet schadelijk is en daarom niemand met de maatregel gediend is. (Hiërmede wordt volledig voorbijgegaan aan de verstoring, die het zoeken veroorzaakt). Van der Ven staat dan ook niet geheel achter de beperking van de raaptijd. Hij vindt het niet juist als Vogelbescherming de "sport" van het eierzoeken zou verbieden. Omdat de Friezen gelukkig